

MEDLEMSBREV 3/2024

Jagriti Viharas Vänner

September 2024

Jagriti Vihara går vidare – i Jayas fotspår

Vi vet mycket om Jayaji och hans syn på vikten av utbildning, särskilt i vårt område som är rikt på kultur men har brist på ordentlig skolgång. Jayaji fokuserade på skola för flickor som kunde bo på Jagriti Viharas skolinternat och få utbildning. Jag imponerades av hans idé och började som lärare där år 1992 och gjorde mitt bästa för att hjälpa honom och även att lära av honom. Han blev den bästa gurun för mig och för många andra också. Jag lärde mig mycket av att leva tillsammans med honom. Det var verkligen den bästa tiden i mitt liv.

Plötsligt kom en dag då han lämnade oss, 12 oktober 2018. Till sin sista dag pratade Jayaji med mig om Jagriti Vihara och om att starta verksamhet i centrets lokaler.

Vi var inte beredda på att han skulle gå bort, men sanningen är, att vi måste fortsätta utan Jayaji. Det var lite tufft, men vi bestämde oss för att blicka framåt.

Två saker var med oss, dels hans vackra skapelse, hans tankar och hans lärdomar, dels hans relationer med alla er Jagriti Vihara-vänner, som alltid gjort ert bästa för att hjälpa oss.

Vi försökte öppna skolan tidigare, eftersom många föräldrar tog kontakt med Jagriti Vihara. Men så kom covid. Allt lätstes och stängningen inleddes. Skrämmande situation. Hela världsbilden förändrades.

Efter covid startade vi skolan. Till att börja med för små barn i närliggande byar, vars föräldrar var intresserade av att skicka sina barn till Jagriti Vihara. De första 35 barnen kom. Föräldrarna var beredda att ge lite ekonomisk hjälp, även om det var mycket små belopp.

Santosh Bhagat och hans fru tackade ja till att bli lärare på Jagriti Vihara. Santosh tillbringade sin barndom nära Jayaji. Han är från en by ganska nära, så han har inga problem att arbeta i en dagskola från kl. 9 till 14.

En annan god nyhet kom: vår vän Markkuji besökte Jagriti Vihara efter en lång tid, så vi bestämde oss för att inviga skolan i hans närvaro. Och till slut startade vi

VATSALYA VIDYALAYA
(Vänskapens skola)

igen. Det namnet gavs av vår högt värderade Jayaji.

Det är mindre än ett år sedan, och från att inte ha några barn alls på Jagriti Vihara finns där nu cirka 70.

Ytterligare en kvinna har kommit till skolan som lärare. Hon tar stort ansvar. Åldern på skolbarnen är från fem till tolv år.

Planen för framtiden är mycket tydlig. Vi måste gå vidare med drömmen för Jagriti Vihara, så som den såg ut med Jayaji's ögon.

Vi vet inte om regeringen kommer att hjälpa till, men vi ska knacka på dörren för att få dess stöd.

Nya elever. Högtidligt allvar. December 2023.

I början av 2025, då jag blivit pensionär, kommer jag att ge min fulla tid och ansträngning, inte bara för skolan utan också för Jagriti Vihara.

Sushil Tiwary

Planering på Jagriti Vihara med föräldrar inför fortsättningen av skolan. Februari 2024.

Det fanns ett **DÅ**, det finns ett **NU**, vi vill ett **SEDAN**

DÅ

Det har gått mer än 50 år sedan tanken på Jagriti Vihara dök upp. Efter det har ett utvecklingscenter byggts upp med stor entusiasm. Den har delats av tusentals människor från adivasifolket runt JV som genom åren fått tillgång till utbildning, nya förutsättningar för odling, för bevattning och möjligheter till inkomster. Men entusiasmen har också funnits inte minst på de många folkhögskolorna runt om i Sverige och Norge.

Mängder av unga människor har betalat sina resor och tagit den långa vägen till Indien för att delta i arbete och aktiviteter på JV. Till dem som bidragit och stöttat denna smått osannolika utveckling hör också enskilda sponsorer i Sverige och då inte minst Sida, som med statliga medel hjälpt till att bygga upp JV. Men den kanske enskilt viktigaste kuggen i utvecklingen har trots allt vår vän Jaya varit, som med sin visdom, sin charm och sina språkkunskaper byggde upp relationer – inte minst här i Sverige.

NU

Jaya finns inte längre kvar i detta liv, även om hans tankar och idéer fortsatt präglar arbetet på JV. Svenska staten och därmed också Sida anser

inte längre att Indien behöver stöd för sin utveckling. De norska folkhögskolorna har haft svårt att behålla entusiasmen för Indienresorna och den norska JVV-föreningen har avslutat sin verksamhet, även om ett par trogna medlemmar valt att fortsätta sitt ekonomiska engagemang genom oss i Sverige. Bland de många stöttande svenska folkhögskolorna återstår nu bara två – Blekinge läns folkhögskola och Ljungskile folkhögskola.

Även i Indien har givetvis utvecklingen gått vidare och en uppgift gör gällande att 95% av indierna nu har en, om än en enkel, mobiltelefon. Kommunikationerna och sjukvården har förbättrats liksom utbildningsnivån och välståndet. Men mitt i allt detta har klyftorna mellan olika grupper ökat. Det innebär att det ursprungsfolk som bor runt JV fortfarande har ett tufft liv.

Som framgår av rapporten från Sushil i detta Medlemsbrev gör man nu nya ansträngningar för att förvalta Jayas idéer. Glädjande nog är det på initiativ från byborna själva som den nya skolverksamheten kunnat starta. Även om anläggningen, inte minst efter Coronaperioden, behöver mycket upprustning, så finns det ändamålsenliga lokaler till förfogande.

Tilläggs kan att den sjukvård som bedrivs på JV:s sjukhus och ute i byarna är mycket effektiv med cirka 1000 patientbesök/månad. Den bekostas av våra amerikanska vänner i Hospital for Hope.

SEDAN

Som Sushil antyder i sin rapport så finns det en framtidstro. Den bygger inte minst på att JV fortfarande spelar en roll som kraftkälla för många bybor.

Som framgår av denna artikel har vikten av engagemang från svenska JVV ökat rejält och det känns ansvarsfullt. Det är därför så angeläget att du fortsätter med ditt medlemskap och givetvis också, om du har möjlighet, med ytterligare bidrag och gåvor. Det finns dessutom utrymme för engagemang i vår styrelse, så hör gärna av dig om du skulle känna detta som en utmaning.

Slutligen vill jag påminna om att Jagriti Vihara finns i verkligheten och fortfarande går att besöka. Det skulle ge dig en spännande upplevelse av en annorlunda kultur och miljö. Projektet har vi kunnat följa under 50 år och det är grundat på samma folkbildningstraditioner som här i Norden!

Per Nordqvist

Det var då. Jaya inspekterar tegelstenar som tillverkats på Jagriti Vihara, och som ska bli den första byggnaden. Nu flickinternatet.

Vad är det som gör att du engagerar dig i JVV:s styrelse?

PER NORDQVIST

Folkbildaren i mig. Att impulserna från inte minst de nordiska folkhögskolorna har medverkat – och medverkar – till att tusentals människor långt bort i en fattig del av Indien fått förbättrade livsvillkor, förstått vad demokrati och jämställdhet är och kunnat förverkliga detta i praktisk handling. Långt bort – men nära.

MARKKU NYKÄNEN

Min identitet har fått mycket näring i Indien. På 80-talet råka-
de jag träffa Jaya på Kalix folkhögskola och det blev direkt en vänskap, som ledde till många besök och arbetsperioder på Jagriti Vihara. Jag har därför kunnat följa den utveckling som Jagriti Vihara har gjort genom åren tillsammans med byfolket, och det har engagerat mig. Nu vill jag fortsätta att bidra med det jag kan och orkar ännu en tid framöver.

HELENA BAY NORD

Jag är med i styrelsearbetet och vill stötta Jagriti Vihara eftersom de jobbar för en god grund för framtiden: kunskap och bevarande av traditionella kulturella uttryck. Som dramapedagog och gymnasielärare i Sverige har jag alltid arbetat lokalt men tänkt globalt, vilket känns viktigt för mig. Vi är alla del av nånting större än vad vi ser.

OVE GUSTAFSSON

Gick Världens kurs vid Ljungskile folkhögskola för att lära mig mer om förhållanden i världen. I Indien-resan ingick flera besök hos lokala, icke statliga stöd- och hjälporganisationer (NGO:s). Många behjärtansvärda och seriösa! Ett av besöken var på Jagriti Vihara som hade en upparbetad kontakt med en vänorganisation i Sverige, JVV. Efter kursen blev jag tillfrågad om att vara med i styrelsen för JVV. Det förtroendet tackade jag för!

Jag vill delta i ett arbete för att minska klyftorna i världen, öka möjligheterna för ursprungsfolk att förbättra sina levnadsvillkor, stötta skolor och ge förutsättningar att sprida kunskap samt stödja deras krav på att tas på allvar av övriga samhället.

SARA ISMAN

Jag har flyttat hem till Sverige igen efter perioder av arbete utomlands, så nu kan jag vara aktiv i JVV. Efter några år på Sida med insyn i stora, internationella organisationer med enorma projekt har jag förstått värdet i det som Jagriti Vihara gör i det lilla genom god lokalkännedom och kunskap om människorna de verkar för. Genom att finnas på samma plats under en lång tid, ha grundvärderingar som kommer från naturen och människors lika värde och att lyssna på önskemål från byarna kan Jagriti Vihara nå dem som aldrig nås av stora internationella projekt. Detta vill jag få vara en del av och jag gör mitt bästa i styrelsen trots begränsat med tid i vardagen.

JENNIE MAJBERGER WIEDEL

Jag och min dotter besökte Jagriti Vihara för åtta år sedan och jag fick upp ögonen för deras arbete på landsbygden. Ambitionen att stötta i första hand kvinnor och flickor är något som jag tror på och gärna vill vara med på.

KAJSA PERNEMAN

Jag reste till Jagriti Vihara första gången 1994 med en Världens kurs-grupp. Sedan har det blivit tolv resor till med besök på Jagriti Vihara. Jag har sett vilken utveckling som skett hos den fattiga befolkningen tack vare pengar och engagemang från Norden. Jayas klokhet och medarbetarnas goda arbete betydde mycket och också Jayas årliga besök i Sverige. Många folkhögskoleelever har berörts av Jayas starka utstrålning. Idag värderar jag speciellt den ömsesidiga relation som byggts upp under så lång tid mellan Jagriti Vihara och vår vänförening JVV. Jag bryr mig om och följer vad som händer på Jagriti Vihara, jag har vänner där och jag vill stödja det goda arbete som görs. Det är viktigt i mitt liv att ha en relation till en annan del av världen med andra livsvillkor.

LENA NYSTRÖM

1998 valdes jag in som kassör i Jagriti Viharas Vänner. Samma år fick jag förmånen att följa med en grupp från Ljungskile folkhögskola på en veckolång resa till Indien och Jagriti Vihara. Det är intressant och trevligt att få följa utvecklingen av arbetet där borta. Dessutom gillar jag gemenskapen i vårt styrelsearbete och inte minst mitt uppdrag i styrelsen.

Rajesh på besök

Rajesh, ledare på Jagriti Vihara, besökte under några dagar i augusti Ljungskile för att samtala med JVV-styrelsen om planer för framtiden på JV.

Rajesh och JVV:s ordförande Per Nordqvist samtalar om Jagriti Viharas utveckling och om det fortsatta samarbetet mellan JV och JVV. Foto: Inger Dejke.

JVV-medlemmarna Ingrid Nilsson och Elisabeth Nilsson, bosatta i Skåne, som besökte Jagriti Vihara i januari i år, passade på att träffa Rajesh igen. Foto: Inger Dejke.

ÅRSAVGIFT

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/arbetslös /pensionär: minst 100 kr/år
- Folkhögskola/förening: 400 kr/år

Bankgiro: 5649-3034

Swish: 123 342 10 54

123-342 10 54

Glöm inte skriva ditt namn

Boktips

Om man, som jag, är intresserad av vad som händer i det stora landet Indien idag, vill jag föreslå att du läser den bok som jag nyss läst färdigt. Den heter *Indien är på väg: ekonomi, politik, samhälle* skriven av Jonas Hellman. Han är författare, rådgivare och tidigare ledarskribent i SvD. Han bodde 2012–2016 i Mumbai och har därefter fortsatt att följa utvecklingen i Indien. Boken är utgiven i år.

På ett mycket initierat och lättläst sätt beskriver han det moderna Indien på väg mot att försöka bli det mest inflytelserika landet i världen. Ur det perspektivet pekar han dock på de svårigheter det innebär på olika plan i form av urholkning av demokrati, inskränkningar i yttrandefriheten, miljöutmaningar m.m. Boken innehåller också en mycket bra analys av vem premiärminister Narendra Modi är och om hans hindunationalistiska bakgrund.

En helt annan typ av bok som nyss publicerats är fjärde delen i bokserien om Göran och Yogi, som är författad av Mikael Bergstrand. Hans mest kända bok är *Delhis vackraste händer*. Den senaste boken har titeln *Ljuset från Jodhpur*. Här fortsätter han att på sitt humoristiska sätt göra jämförelser mellan svensk och indisk mentalitet.

Per Nordqvist

www.jvv.se

Vår hemsida, www.jvv.se är ständigt uppdaterad, senaste nytt från Jagriti Vihara. Intressant är också att gå in i avdelningen ARKIV. Där kan du hitta medlemsblad ända från 2001.

Ansvariga för Medlemsbrevet är Inger Dejke och Anders Dejke. I allmänhet namnges fotografen i anslutning till respektive bild. Det här gäller inte foton som vi fått från JV, när det är oklart vem fotografen är.